

COLOMBIA EN ISRAEL: UNA MIRADA A TRAVÉS DEL ARTE

קולומביה בישראל: מבט מבעד לאומנות

COLOMBIA IN ISRAEL: FROM AN ART PERSPECTIVE

BICENTENARIO 200th
MINISTERIO DE RELACIONES
EXTERIORES DE COLOMBIA 1821-2021

EDICIÓN RECOPIULATORIA

Realizada por la Embajada de Colombia en Israel, como parte del Plan de Promoción de Colombia en el Exterior, con el propósito de contribuir en la celebración del Bicentenario del Ministerio de Relaciones Exteriores
Noviembre, 2021

DISEÑO Y DIAGRAMACIÓN GENERAL:

Luis Eduardo Ramírez Casallas
lucholercas@gmail.com

CONCEPTO, CORRECCIÓN DE ESTILO Y EDICIÓN:

Margarita Eliana Manjarrez Herrera

Reservados todos los derechos. No se permite la reproducción total o parcial de esta obra, ni su incorporación a un sistema informático, ni su transmisión en cualquier forma o por cualquier medio (electrónico, mecánico, fotocopia, grabación u otros) sin autorización previa y por escrito de los titulares del *copyright*. La infracción de dichos derechos puede constituir un delito contra la propiedad intelectual.

AGRADECIMIENTOS

Museo Ralli de Cesárea
Museo de Israel, Jerusalén
Museo de Arte de Tel Aviv

AGRADECIMIENTOS ESPECIALES

Maestro Ramiro Arango
Maestro Heriberto Cogollo
Enrique Serrano
Diego Garzón
Cristian Padilla
Tania Coen-Uzzielli, Directora Museo de Arte de Tel Aviv
Yaffa Goldfinger, recursos visuales y derechos de autor, Museo de
Arte de Tel Aviv
Adina Kamien-Kazhdan, PhD, Curadora Senior de Arte Moderno,
David Rockefeller, Museo de Israel, Jerusalén
Yael Barschak, Jefe de recursos de imagen y propiedad
intelectual/derechos, Museo de Israel, Jerusalén
Yvonne Fleitman, Curadora de Arte de las Américas, Museo de
Israel, Jerusalén
Lily Tzohar, Directora del Museo Ralli de Cesárea
Yael Shtaigman, Oficina de Administración, Museo Ralli de Cesárea

מהדורה מקוצרת
שהוכנה ע"י שגרירות קולומביה בישראל, לרגל חגיגות שנת ה-200 ובמסגרת התכנית
לקידום קולומביה בעולם
נובמבר 2021

עיצוב כללי
לואיס אדוארדו רמירס קסיאס
lucholercas@gmail.com

רעיון, עריכה וסגנון
מרגרטיה אליאנה מנחארז הררה

כל הזכויות שמורות. אין לשכפל, להעתיק, באופן מלא או חלקי, את פרסום זה, או לשדר
במערכת ממוחשבת, בכל צורה או אמצעי (אלקטרוני, מכני, צילום, הקלטה או אחר)
אסורים ללא אישור מראש ובכתב מבעלי זכויות היוצרים. הפרת זכויות אלו עלולה להוות
פשע נגד קניין רוחני.

תודות
מוזיאון תל אביב לאמנות
מוזיאון ישראל, ירושלים
מוזיאון ראל, קיסריה

תודות מיוחדות
האומן רמירו אראנגו
האומן הריברטו קוגווי
אנריקה סראנו
דיאגו גרסון
כריסטיאן פדילה

טניה כהן עוזיאלי, מנכ"לית מוזיאון תל אביב לאמנות
יפה גולדפינגר, זכויות יוצרים ומשאבים חזותיים, מוזיאון תל אביב לאמנות
ד"ר עדינה קמיאן קזשן, אוצרת בכירה אוסף דויד רוקפלר, מוזיאון ישראל, ירושלים
יעל ברשק, מנהלת המחלקה לצילום וזכויות יוצרים, מוזיאון ישראל, ירושלים
איבון פלייטמן, אוצרת בכירה לאמנות יבשת אמריקה, מוזיאון ישראל, ירושלים
לילי צהר, מנהלת מוזיאון ראלי קיסריה
יעל שגמון, אחראית משרד, מוזיאון ראלי קיסריה

COMPILED EDITION

Presented by the Embassy of Colombia in Israel,
As part of the Promotion Plan of Colombia abroad, with the
purpose of contributing to the celebration of the Bicentenary of
Colombia's, Ministry of Foreign Affairs
November, 2021

DESIGN AND LAYOUT:

Luis Eduardo Ramírez Casallas
luholercas@gmail.com

CONCEPT, STYLE AND EDITING:

Margarita Eliana Manjarrez Herrera

All rights reserved. No partial or total reproduction of this work is allowed, or its incorporation into a computer system, or its transmission in any form or by any means (electronic, mechanical, photocopy, recording or other) without prior written permission of the owners of the *copyright*. Breaching of such rights may constitute a crime against intellectual property.

ACKNOWLEDGMENTS

Ralli Museum, Caesarea
The Israel Museum, Jerusalem
Tel Aviv Museum of Art

SPECIAL ACKNOWLEDGMENTS

Master Ramiro Arango
Master Heriberto Cogollo
Enrique Serrano
Diego Garzón
Cristian Padilla
Tania Coen-Uzzielli, Director, Tel Aviv Museum of Art
Yaffa Goldfinger, Visual Resources and Copyright,
Tel Aviv Museum of Art
Adina Kamien-Kazhdan, PhD, Senior Curator of Modern Art, David
Rockefeller, The Israel Museum, Jerusalem
Yael Barschak, Head of Image Resources and Copyright
Management, The Israel Museum, Jerusalem
Yvonne Fleitman, Curator Art of the Americas, The Israel Museum,
Jerusalem
Lily Tzohar, Museum Director at Ralli Museum, Caesarea
Yael Shtagman, Management office, Caesarea Ralli Museum

BICENTENARIO **200** Años
MINISTERIO DE RELACIONES
EXTERIORES DE COLOMBIA 1821-2021

El futuro
es de todos

Cancillería
de Colombia

COLOMBIA EN ISRAEL:

UNA MIRADA

A TRAVÉS DEL
ARTE

קולומביה בישראל: מבט מבעד לאומנות

COLOMBIA IN ISRAEL: FROM AN ART PERSPECTIVE

ÍNDICE

12 PRESENTACIÓN
Margarita Eliana Manjarrez Herrera

18 LAS ARTES Y LOS ARTISTAS EN LA
POLÍTICA EXTERIOR DE COLOMBIA
Enrique Serrano

ARTISTAS: Perfiles y obras

24 RAMIRO ARANGO

36 FERNANDO BOTERO

44 HERIBERTO COGOLLO

66 EMMA REYES

תוכן העניינים

מבוא	... 12
מרגריטה אליאנה מנחארז הררה	
האמנויות והאמנים ביחסי החוץ של קולומביה	... 18
אנריקה סראנו	
האמנים – חיים ויצירות	
רמירו אראנגו	... 24
פרננדו בוטרו	... 36
הריברטו קוגולו	... 44
אמה רייס	... 66

TABLE OF CONTENTS

12 ... PRESENTATION	Margarita Eliana Manjarrez Herrera
18 ... ART AND ARTISTS IN THE COLOMBIAN FOREIGN POLICY	Enrique Serrano
ARTISTS: Profiles and works	
24 ... RAMIRO ARANGO	
36 ... FERNANDO BOTERO	
44 ... HERIBERTO COGOLLO	
66 ... EMMA REYES	

PRESENTACIÓN

El Ministerio de Relaciones Exteriores realizó diversas actividades tanto en Bogotá como en las embajadas y misiones de Colombia en el exterior en 2021, año de su bicentenario, para honrar su legado institucional.

Desde la Embajada de Colombia en Israel contribuimos con la conmemoración de los 200 años de la diplomacia colombiana con esta publicación, que reúne obras de artistas colombianos, ubicadas en las colecciones de los museos en Israel, convencidos de que el arte es un elemento esencial para que el público foráneo se acerque a la cultura e identidad de un país, al tiempo que se erige como un bello ejemplo de la diplomacia pública.

Así, apreciamos en el Museo Ralli de la ciudad de Cesárea, uno de los cinco

museos del mismo nombre que fundó Harry Recanati en varias ciudades y que, tiene como principal objetivo la difusión del arte latinoamericano contemporáneo, las obras de los maestros Ramiro Arango, Heriberto Cogollo y Emma Reyes, de quien también se encuentran dos obras en el Museo de Arte de Israel en Jerusalén.

El maestro Ramiro Arango escribió un texto titulado *Dos Pasteles sobre Tela de Arango en Israel*, a propósito de sus obras expuestas en el Ralli, en el que relata "...acá alrededor de los años 90 aparece en París un coleccionista que recordaba a aquellos otros de la primera mitad del siglo XX. Era Harry Recanati, quien con su esposa Martine habían decidido organizar una colección de arte latinoamericano. Cuando Jorge Alyskewycz, galerista y contacto del coleccionista frente a

los pintores latinoamericanos, nos llamaba por teléfono para decirnos: "En los próximos días llega Recanati, preparen los cuadros que le van a mostrar", todos como en un frenesí fantástico, seleccionábamos aquellas pinturas que por su estructura y forma le gustarían más a nuestro coleccionista. Tal vez sabíamos, por las ventas anteriores, lo que se debería presentar primero a los ojos escrutadores del comprador. Mis bodegones iniciales, aquellos de los años 80, poco le interesaron ya que el surrealismo que Recanati apreciaba no estaba allí. Fueron los personajes con rostros inusuales lo que interpeló el gusto estético del coleccionista. Quizás observó algo diferente, un mundo extraño, un placer onírico. En mi caso, fueron muchas las obras que los esposos Recanati adquirieron. Entre ellas, los dos pasteles de la Fundación Ralli de Cesárea, Israel".

El maestro Heriberto Cogollo coincide con el maestro Arango y menciona: "Si bien recuerdo, por los años 1980, Jorge Alyskewycz, Directeur de Art Conseil en Paris, se interesó particularmente en un grupo de pintores latinoamericano llamado MAGIA-IMAGEN. Yo era uno de los creadores y miembro de ese grupo. En una de las exposiciones que organizó Jorge Alyskewycz, el señor Harry Recanati compró varias obras del grupo compuesto por Aresti, Cogollo, Cuevas, Kaminer, Murua, Villanueva, Zárate y Zamora".

Ahora bien, mientras que Arango y Cogollo describen cómo sus trabajos llegaron a Israel, no encontramos

un relato sobre el camino recorrido hasta los museos de este país de la obra de la gran pintora Emma Reyes. Sin embargo, en el artículo *¿Qué pasó con Emma Reyes?*, que el entonces editor general de la revista Soho, Diego Garzón, escribiera y por el cual obtuvo el Premio Nacional de Periodismo Simón Bolívar a mejor crónica, encontramos la historia fascinante de aquella especial mujer y artista. En el ir y venir de su vida aparece que "Su periodo en Italia solo se vio interrumpido por un viaje de 18 meses a Israel". En efecto, la obra de Emma Reyes *Nocturno sobre el Mar de Galilea*, se halla en el Museo de Israel.

También en el Museo de Israel de Jerusalén se exhiben las obras *Atrabilarios* y *la Casa Viuda VI* de la maestra Doris Salcedo y la escultura *Hombre a caballo*, del maestro Fernando Botero, de quien igualmente se exponen obras en el Museo de Arte de Tel Aviv.

La presencia de artistas colombianos en los más importantes museos de Israel, es un regalo para los amantes del arte y como colombianos, nos sentimos felices y representados con su trabajo. El arte es uno de los caminos por los que se llega al corazón de las naciones, de manera que esperamos que quien quiera acercarse a Colombia, encuentre en esta publicación y en la visita a los museos, una ventana por la cual asomarse.

Margarita E. Manjarrez Herrera
Embajadora de Colombia en Israel

לו. בחרנו את הציורים שימצאו-חן בעיניו של האספן שלנו במבנה שלהם ובצורתם. ייתכן שידענו, על פי המכירות שהיו בעבר, מה עלינו להציג קודם-כל לעיניו הבוחנות של הקונה. ציורי טבע הדומים הראשונים שלי, משנות ה-80, לא עניינו את רקנאטי משום שלא היה בהם האלמנט הסוריאליסטי שהעריך. הדמויות בעלות הפנים יוצאות-הדופן הן אלה שהלמו את טעמו האסתטי של האספן. אולי הוא ראה משהו אחר, עולם מוזר, תענוג אונירי. במקרה שלי, בני הזוג רקנאטי רכשו רבות מיצירותיי, ביניהן שני ציורי פסטל שמוצגים בקרן ראלי בקיסריה, ישראל".

האמן הריברטו קוגווי מסכים עם האמן אראנגו ומוסיף: "ככל שאני זוכר, חורחה אלישקביץ', מנהל ארגון "אר קונסי" בפריז, התעניין בשנות השמונים, במיוחד בקבוצה של ציירים מאמריקה הלטינית בשם "מחיה-אימחן" (קסם-דימוי). הייתי אחד האומנים החברים בקבוצה. באחת התערוכות שארגן חורחה אלישקביץ', קנה מר הארי רקנאטי כמה יצירות של הקבוצה שבה היו חברים: ארסטי, קוגווי, קואבס, קאמינה, מורואה, ויינואבה, זארטה וזמורה.

בעוד אראנגו וקוגווי מתארים כיצד הגיעו יצירותיהם לישראל, לא מצאתי תיאור של הדרך שעברו יצירותיה של הציירת הגדולה אמה רייס עד שהגיעו למוזיאונים בארץ. עם זאת, במאמר שכתב דיאגו גרסון, מי שבאותה תקופה היה העורך הראשי של המגזין סוהו (ועליו זכה ב"פרס העיתונות על שם סימון בוליבר" עבור הכרוניקה הטובה ביותר) שכותרתו: "מה קרה לאמה רייס?" מצאתי את סיפורה המרתק של אותה אישה ואמנית מיוחדת, ממנו עולה כי "התקופה ששהתה באיטליה נקטעה בטיול של

במהלך שנת 2021 ארגן משרד החוץ אירועים שונים הן בבוגוטה והן בשגרירויות ובנציגויות קולומביה בעולם, בכדי לכבד את מורשתה המדינית לאור 200 שנות עצמאותה.

שגרירות קולומביה בישראל מציינת את חגיגת 200 שנות הדיפלומטיה הקולומביאנית באמצעות פרסום זה, הכולל יצירות של אמנים קולומביאנים מאוספים שונים הנמצאים במוזיאונים בישראל. אנו משוכנעים שאמנות היא מרכיב חיוני לקירוב ציבור זר לתרבותה וזהותה של המדינה, ובו בזמן הדבר מהווה דוגמא נאה לדיפלומטיה ציבורית.

ב"מוזיאון ראלי" שבקיסריה, אחד מחמשת המוזיאונים בעלי אותו השם שיסד הארי רקנאטי בערים שונות בעולם, שפועלים להפצת האמנות הלטינו-אמריקאית בת זמננו. פגשנו כך את יצירותיהם של האומנים הדגולים רמירו אראנגו, הריברטו קוגווי ואמה רייס, ששתי יצירות אחרות שלה מוצגות במוזיאון ישראל לאמנות בירושלים.

בטקסט שכותרתו: "שני פסטלים על בד של אראנגו בישראל", שכתב אראנגו בעקבות הצגת יצירותיו במוזיאון ראלי, הוא מספר: "...בסביבות שנות ה-90 הופיע בפריז אספן שהזכיר אספנים מן המחצית הראשונה של המאה ה-20. היה זה הארי רקנאטי, שיחד עם אשתו, מרטין, החליט להקים אוסף של אמנות לטינו-אמריקאית. כולנו היינו בסוג של טירוף פנטסטי, כשחורחה אלישקביץ', גלריסט ואיש הקשר של האספן מול הציירים מאמריקה הלטינית, התקשר אלינו ובישר לנו שרקנאטי מגיע בימים הקרובים, ושעלינו לבחור את הציורים שאנו רוצים להראות

18 חודשים לישראל". היצירה של אמה רייס "נוקטורנו על ים כנרת" נמצאת במוזיאון ישראל.

עוד במוזיאון ישראל בירושלים נמצאות היצירות "אטרבילאריוס" ו"קאסה ויודה 6" מאת האומנית דוריס סלסדו והפסל "איש רכוב על סוס", מאת האומן פרננדו בוטרו, שיצירותיו מוצגות גם במוזיאון תל אביב לאמנות.

נוכחותם של אמנים קולומביאנים במוזיאונים החשובים בישראל היא מתנה לחובבי אמנות, וכקולומביאנים, אנחנו שמחים להיות מיוצגים באמצעות יצירות אלה. אמנות היא אחת הדרכים המאפשרות להגיע לליבם של העמים, ואנו תקווה שמי שירצה להתקרב בלבו לקולומביה ימצא בפרסום זה ובביקור במוזיאונים, חלון דרכו יוכל לצפות בה.

מרגריטה א. מנחארז הררה
שגרירת קולומביה בישראל

PRESENTATION

The Ministry of Foreign Affairs carried out various activities during 2021, year of its bicentennial, to honor its institutional legacy, both in Bogotá and at the embassies and missions of Colombia abroad.

The Colombian Embassy in Israel contributes to the celebration of 200 years of Colombian diplomacy with this publication, which brings together works of Colombian artists, located at the collections of museums in Israel, believing that art is an essential element for the foreign public to approach a country's culture and identity, while standing as a beautiful example of the public diplomacy.

So, at the Ralli Museum of the city of Caesarea we can appreciate one of the five museums founded by Harry Recanati in various cities that has as a main purpose the dissemination of Latin American contemporary art, the works of the masters Ramiro Arango, Heriberto Cogollo and Emma Reyes, who also has two works at the Israel Museum of Art in Jerusalem.

Master Ramiro Arango wrote a text entitled *Dos Pasteles sobre Tela de Arango en Israel*, regarding his works exhibited at the Ralli, where he recounts "...here around the nineties appeared in Paris a collector who reminded me of those others from the first half of the XX century". It was Harry Recanati, who with his wife Martine had decided to organize a collection of Latin American

art. When Jorge Alyskewycz, art dealer and contact of the collector before the Latin American painters, called us on the telephone to tell us: "In the next few days Recanati will arrive, please prepare the paintings you will show him", all of us, in a fantastic frenzy, selected the paintings that for their structure and form would mostly be of the taste of our collector. Maybe we knew, due to the prior sales, what should be shown first to the scrutinizing eyes of the buyer. My initial still lifes, those of the eighties, didn't interest him because the surrealism that was appreciated by Recanati was not there. The figures with unusual faces were the ones that drew the attention of the collector's aesthetic taste. Maybe he observed something different, a strange world, a dreamlike pleasure. In my case, the Recanati couple bought many of my works. Among them, the two pastels of the Ralli Foundation of Caesarea, Israel."

Master Heriberto Cogollo agrees with Master Arango and states: "As I recall, around the eighties, Jorge Alyskewycz, Directeur de Art Conseil in Paris, was specifically interested in a group of Latin American painters called MAGIA-IMAGEN (Magic-Image). I was one of the creators and member of that group. At one of the exhibitions organized by Jorge Alyskewycz, Mr. Harry Recanati bought various works of the group consisting of Aresti, Cogollo, Cuevas, Kaminer, Murua, Villanueva, Zárata and Zamora."

That said, while Arango and Cogollo describe how their works arrived to Israel, we could not find an account of the path to this country's museums of the works of the great painter Emma Reyes. However, in the article *¿Qué pasó con Emma Reyes? (What happened to Emma Reyes?)*, written by the then general editor of the Soho magazine, Diego Garzón, and for which he was awarded the Simón Bolívar National Journalism Prize of best chronicle, we found the fascinating story of that special woman and artist. The comings and goings of her life show that "Her period in Italy was only interrupted by a journey of 18 months to Israel." Indeed, Emma Reyes' work *Nocturno sobre el Mar de Galilea*, is in the Israel Museum.

Also in the Israel Museum of Jerusalem are the works *Atrabilarios* and *La Casa Viuda VI* of Master Doris Salcedo and the sculpture *Hombre a caballo*, of Master Fernando Botero, from whom we can also find works at the Art Museum of Tel Aviv.

The presence of Colombian artists in the most important Israeli museums is a gift for art lovers, and as Colombians, we are happy and feel represented by their work. Art is one of the paths to get to the heart of the nations, so we hope that, with this publication and the visit to the museums, those who would like to draw close to Colombia will find a window through which to look out.

Margarita E. Manjarrez Herrera
Ambassador of Colombia in Israel

LAS ARTES Y LOS ARTISTAS EN LA POLÍTICA EXTERIOR DE COLOMBIA

Las naciones son grandes desconocidas, incluso para sus propios ciudadanos. Pero, hay formas de comprender más sobre ellas y de hacer visible parte de lo oculto en su recóndita naturaleza. Las artes son formas de desvelar ese misterio, y sus revelaciones impresionan al público, porque se muestran sin tapujos, con rasgos que no esconden las verdades más crudas.

Los artistas son sus ejecutores, y por eso, en cada nación conforman una suerte de nicho de dotados mentores de lo intangible. Siempre mostrarán facetas nuevas de su país los artistas. Retratos quizás paradójicos, no siempre positivos, pero sinceros, vitales, atractivos y también alentadores. Se podrá ver el rostro de la nación siempre de frente, aunque quizás con rasgos exagerados. La política exterior de un país no puede ocultar sus defectos, pero debe destacar sus potencias, sus virtudes, incluso aquello que casi nadie conoce, el más íntimo o discreto tempo de los matices que lo componen.

Colombia es un país prolijo y profuso en el campo de las artes, y por eso ha emprendido siempre muchos caminos simultáneos para darse a conocer. La política exterior colombiana lo ha comprendido desde siempre, y por eso muchos artistas han sido sus representantes, aún desde cuando era muy joven como nación. Pero, el influjo de las artes ha crecido y diversificado su espectro, haciendo muy rico el panorama de posibilidades y expresiones. Esta exuberancia es

el fiel reflejo de una patria en donde casi todo ha sido posible, y en donde siempre han resurgido de las cenizas las posibilidades que la vida ofrece.

Hoy por hoy podemos decir con orgullo que las artes y los artistas son nuestros más sinceros y cumplidos embajadores, y también que si bien ellas y ellos presentan a menudo un retrato abigarrado y descarnado de nosotros mismos -y en él dejan ver mucho de lo que queremos disimular- también rebozan de la gracia y la vida que respira a borbotones nuestro amado país todos los días. Ese es su valor más alto, el que nos hace particulares y dignos en el concierto de las naciones.

Por eso, la embajada de Colombia en Israel, en la celebración del segundo centenario de la Cancillería, ha querido apoyarse decididamente en sus artistas, porque desde las selvas amazónicas hasta las novelas de García Márquez son heredad maravillosa de un espíritu que se forjó, secreta y silenciosamente, a través de los siglos y que creció hasta asombrar al mundo.

Enrique Serrano

האמנויות והאמנים ביחסי החוץ של קולומביה

לכן, לרגל חגיגות מאתיים שנה למשרד החוץ, החליטה שגרירות קולומביה בישראל להתבסס על אומניה, כי המורשת הרוחנית המופלאה שנוצרה במהלך מאות בשנים החל מהג'ונגלים של האמזונס וכלה ברומנים של גרסיה מרקס, צמחה ועלתה עד שהדהימה את העולם כולו.

אנריקה סראנו

אומות הן "הלא מוכר הגדול", אפילו עבור האזרחים שלהן. אבל, ישנן דרכים לעמוד מעט יותר על טיבן ולהפוך חלק ממנו ממרוחק לגלוי. והאמנויות הן חלק מדרכים אלו, וגלוייהן מרשימים את הקהל, שכן הן מציגות בגלוי, וללא עכבות גם את האמיתות הקשות ביותר.

האמנים הם המוציאים לפועל שלה, ולכן, בכל אומה הם מהווים סוג של נישא של מנטורים מחוננים של הבלתי מוחשי. לעולם יציגו האמנים את ארצם באורח חדש. דיוקנאות, אולי פרדוקסליים, לא תמיד חיוביים, אבל כנים, נמרצים, מושכים ואף מעודדים. פני-האומה יראו בבירור, גם אם בהגזמה. מדיניות החוץ אינה יכולה לכסות על פגמיה של המדינה, אך היא יכולה ואף לוקחת על עצמה להדגיש את עוצמותיה ומעלותיה, גם אלו הסמויות מעין-כל, האינטימיות או הדיסקרטיות ביותר מבין הניואנסים המרכיבים את אותה מדינה.

האומנות הקולומביאנית ממוסדת ושופעת, נקטה תמיד בדרכים רבות בו-זמנית כדי שיכירו אותה. מדיניות החוץ הקולומביאנית עשתה בכך שימוש מאז ומעולם, ואמנים רבים היו נציגיה, עוד מהתקופה שהייתה אומה מאוד צעירה. האמנות העשירה את מגוון האפשרויות והביטויים שעמדו לרשות הדיפלומטיה, בשפע שמשקף נאמנה מדינה שבה כמעט הכל היה אפשרי, ושגם דברים שנדמה שכבר חלפו מן העולם שבים בה לתחייה חדשות לבקרים.

אנו יכולים לומר כיום בגאווה שהאמנויות והאמנים הם השגרירים הכנים והמוצלחים ביותר שלנו, למרות שלעיתים הם מציגים דיוקן-עצמי שלנו בצבעים צורמים או נוקשים וחושפים הרבה ממה שהיינו רוצים להסתיר. למרות זאת, הם תמיד מלאי חן וחיות, ובעורקיהם זורמת תדיר נשמתה של מדינתנו האהובה. ערכה הגבוה של האומנות הקולומביאנית הוא שהופך אותנו למיוחדים וראויים בקרב העמים.

ART AND ARTISTS IN THE COLOMBIAN FOREIGN POLICY

Nations are largely unknown, even by their own citizens. But there are ways of understanding more about them and making visible part of the concealed in its innermost nature. Arts are the ways to unveil this mystery, and its revelations impress the public, because they expose themselves unvarnished, with characteristics that don't hide the hardest truths.

Artists are their implementers, and therefore they constitute, in each nation, a kind of niche of gifted mentors of the intangible. The artists will always show new aspects of their country. Perhaps paradoxical portrayals, not always positive, but sincere, vital, attractive and also promising. You will always be able to see a front-view of the nation, although maybe with exaggerated features. The foreign policy of a country cannot hide its faults, but should emphasize its powers, its virtues, including those which nearly nobody knows, the most intimate and discrete tempo of the nuances that make it up.

Colombia is a neat and profuse country in the arts field, and thus has always undertaken many simultaneous paths to make itself known. The Colombian foreign policy has always understood this, and due to it many artists have been its representatives, even from the very start of the young nation. But the influence of the arts has grown and has diversified its spectrum, enriching the overall picture of possibilities and

expressions. This exuberance is the true reflection of a homeland where nearly everything has been possible, and where the possibilities offered by life have always risen from the ashes.

At this time we can proudly state that the arts and the artists are our most sincere and reliable ambassadors, and also that, although they often present a variegated and cruel portrait of ourselves and show in it much of what we would like to conceal, they also are brimming with the gracefulness and life that our beloved country breathes in spurts every day. This is its highest value, which makes us special and respectable among the concert of nations.

Therefore, the Embassy of Colombia in Israel, celebrating the second centennial of the Foreign Office, wanted to be decidedly supported by its artists, because from the Amazon jungle to the novels of García Márquez they are the marvelous legacy of a spirit that was forged, secretly and silently, through the course of centuries, and has grown to amaze the world.

Enrique Serrano

ARTISTAS

האמנים

ARTISTS

RAMIRO ARANGO

Fuente de la imagen:
Cortesía de Ramiro Arango

Source of the picture:
Courtesy Ramiro Arango

מקור התמונה:
כאדיבות רמירו אראנגו

*Artista colombiano nacido el 12 de agosto de 1946 en Fredonia, Antioquia. Realizó su Licenciatura en Economía en la Universidad Externado de Colombia, Bogotá (1967-1972). Estudió en la Facultad de Bellas Artes de la Universidad de París VIII (1975-1978).

PRINCIPALES EXPOSICIONES:

1995. Individual:

- Espacio Cultural del Consulado General de Colombia, París.

Colectivos:

- Galería Fel, Singapur.
- Centro Cultural Avianca De Paris en Barranquilla, Barranquilla, Colombia.
- Salón de Congresos Arte y Paz, Ayuntamiento de Nanterre, Francia.

1996. Individual:

- Espacio Cultural del Consulado General de Colombia, Miami - Estados Unidos.

Colectivos:

- Formas y Figuras, Galerie Charlemagne, Bois / Colombes, Francia.
- Palais des Congrès, Royan - Francia.
- Fort de Chaudanne, Besançon - Francia.
- Galerie Sans Frontières, Beirut - Líbano.
- Nexus Gallery, Buenos Aires - Argentina.
- The American Collection Gallery, Miami - Estados Unidos.

1997. Colectivos:

- Premio Internacional de Arte Contemporáneo de Montecarlo, Salle des Arts Sporting d'Hiver, Mónaco.
- Figuración crítica, Techo de la Grande Arche de la Défense, París La Défense.
- Figuración crítica, Espace Branly-Eiffel, París.

1998. Colectivos:

- Arte latinoamericano, Universidad de Essex, Gran Bretaña.
- Feria de arte latinoamericano Galerie de Nesle, París.
- Figuración crítica, Techo de la Grande Arche de la Défense, París - La Défense.

1999. Colectivos:

- Los nuevos pastelistes-IV Trienal. Exposición itinerante, Francia 1999-2001.
- Colección de Arte Latinoamericano de la Universidad de Essex, Gran Bretaña: Casa de América, Madrid-España.
- Bial de Arte Latinoamericano, Techo del Grande Arche, París -La Defense.
- "Quinta Das Cruzadas ", Sintra-Portugal.

2000. Colectivos:

- Artistas colombianos en París, Maison de LUNESCO, París.
- Los nuevos Pastellists, im Kleinen Haus - Delmenhorst Foyer, Alemania.

2001. Colectivos:

- Chapelle Saint Léonard, Croissy - sur - Seine, Francia

רמירו אראנגו

* אמון קולומביאני. נולד ב-12 באוגוסט 1946 בפרדוניה, אנטיוכיה. למד תואר ראשון בכלכלה באוניברסיטת אקסטרנדו דה קולומביה, בוגוסה (בין השנים 1967-1972). למד בפקולטה לאמנויות יפות של אוניברסיטת פריז 8 (1975-1978).

תערוכות עיקריות:

- 1995 - תערוכת יחיד: מרחב התרבות של הקונסוליה הכללית של קולומביה, פריז.
- תערוכות קבוצתיות:
- גלריית פל, סינגפור.
- מרכז התרבות אביאנקה - "מפריס לברנקייה", ברנקייה (Barranquilla), קולומביה.
- אולם הקונגרסים "אמנות ושלום", בית העירייה של נאנטר, צרפת.
- 1996 - תערוכת יחיד:
- מרחב תרבות של הקונסוליה הכללית של קולומביה, מיאמי ארצות הברית.
- תערוכות קבוצתיות:
- צורות ודמויות, Galerie Charlemagne,
Bois/Colombes (גלריה שרלמגן, בואה / קולומבס, צרפת.
- פלאי דה קונגר רויאן (Palais des Congrès Royan) -
צרפת.
- פורט דה שודאן, בסנסון Fort de Chaudanne
(Besançon) - צרפת.
- גלריה סאן פרונטיייר (Galerie sans Frontières),
ביירות - לבנון.
- גלריית נקסוס, בואנוס איירס - ארגנטינה.
- גלריית האוסף האמריקאי (The American Collection
Gallery), מיאמי - ארצות הברית.
- 1997 - תערוכות קבוצתיות:
- הפרס הבינלאומי לאמנות עכשווית של מונטה קרלו,
Salle des Arts Sporting d'Hiver, מונקו.
- פיגורציה ביקורתית, גג ה-Grande Arche de la Défense,
פריז - לה דפאנס.
- פיגורציה קריטית, Espace Branly-Eiffel, פריז.
- 1998 - תערוכות קבוצתיות:
- אמנות לטינו-אמריקאית, אוניברסיטת אסקס, בריטניה.
- יריד אמנות לטינו-אמריקאית, גלרי דה נאל (Galerie de
Nesle), פריז.
- פיגורציה ביקורתית, גג ה-Grande Arche de la Défense,
פריז - לה דפאנס.
- 1999 - תערוכות קבוצתיות:
- הפסטיבלים החדשים - הטיאל ה-4. תערוכה נודדת, צרפת
1999-2001.
- אוסף אמנות לטינו-אמריקאית של אוניברסיטת אסקס, בריטניה:
קאסה דה אמריקה (Casa de America), מדריד, ספרד.
- הביאנלה לאמנות לטינו-אמריקאית, גג ה-Grande Arche de la Défense,
פריז - לה דפאנס.
- "Quinta Das Cruzadas", סינטרה, פורטוגל.
- 2000 - תערוכות קבוצתיות:
- אמנים קולומביאנים בפריז, בית אונסקו (Maison de L'UNESCO), פריז.
- הפסטיבלים החדשים - Kleines Haus - Delmenhorst Foyer, גרמניה.
- 2001 - תערוכות קבוצתיות:
- Chapelle Saint Léonard, Croissy-sur-Seine, צרפת.

לקוח מ

<https://www.arango-ramiro.com/Biographie.htm>
<http://www.soypoeta.com/ramiro-arango/menu-id-53?info=>

RAMIRO ARANGO

*Colombian artist born on August 12, 1946 in Fredonia, Antioquia. Received his degree in Economy at the Universidad Externado of Colombia, Bogotá (1967-1972). Studied at the Faculty of Fine Arts of the University of Paris VIII (1975-1978).

MAIN EXHIBITIONS:

1995. Individual:

- Cultural Area of the Consulate General of Colombia, Paris.

Collective:

- Fel Gallery, Singapore.
- Avianca Cultural Center of Paris at Barranquilla, Barranquilla, Colombia.
- Art and Peace Convention Center, Town Hall of Nanterre, France.

1996. Individual:

- Cultural Area of the Consulate General of Colombia, Miami, United States.

Collective:

- Forms and Figures, Galerie Charlemagne, Bois / Colombes, France.
- Palais des Congrès, Royan, France.
- Fort de Chaudanne, Besançon, France.
- Galerie Sans Frontières, Beirut, Lebanon.
- Nexus Gallery, Buenos Aires, Argentina.
- The American Collection Gallery, Miami, United States.

1997. Collective:

- International Prize of Contemporary Art of Monte Carlo, Salle des Arts Sporting d'Hiver, Monaco.
- Critical Figuration, Ceiling of the Grande Arche de la Défense, Paris La Défense.
- Critical Figuration, Espace Branly-Eiffel, Paris.

1998. Collective:

- Latin American Art, Essex University, Great Britain.
- Latin American Art Fair, Galerie de Nesle, Paris.
- Critical Figuration, Ceiling of the Grande Arche de la Défense, Paris La Défense.

1999. Collective:

- The new pastellists IV Trienal. Itinerant exhibition, France, 1999-2001.
- Latin American Art collection, Essex University, Great Britain. Casa de América, Madrid, Spain.
- Latin American Art Biennale, Ceiling of the Grande Arche, Paris -La Defense.
- "Quinta Das Cruzadas ", Sintra-Portugal.

2000. Collective:

- Colombian artists in Paris, Maison de L'UNESCO, Paris.
- The new pastellists, at the Kleines Haus, Delmenhorst Foyer, Germany.

2001. Collective:

- Chapelle Saint Léonard, Croissy sur Seine, France.

Source:

<https://www.arango-ramiro.com/Biographie.htm>

<http://www.soypoeta.com/ramiro-arango/menu-id-53?info=>

ARANGO

"El Último Almuerzo en la Hierba"
"Le Dernier Dejeuner Sur L'Herbe"
"The Last Luncheon on the Grass"

1990

Pastel sobre tela / Pastel on canvas
(120X150 cm)
Museo Ralli, Cesarea
Courtesy: Ralli Museum, Caesarea

אראנגו

"ארוחת הצהריים האחרונה על הדשא"

1990

פסטל על בד 120*150 ס"מ.
באדיבות מוזיאון ראלי, קיסריה

Le dernier déjeuner sur l'herbe es otro pastel sobre tela donde el recuerdo de la historia de la pintura está presente.

Se trata de una conversación con Édouard Manet, es la evocación de su gran pintura, aquella que escandalizó en su época y hoy es un ícono de la historia del arte. En mi obra no hay dos mujeres ni dos hombres. En el riachuelo, tomando un baño, una calabaza alargada suplanta la dama de Manet. Los dos hombres son representados por frutos imprecisos mientras que la mujer desnuda en mi cuadro es una cafetera. Por alguna razón surrealista, a Harry Recanati le gustó el cuadro, lo observó y apreció la diferencia formal con los otros extendidos sobre el suelo.

Esta vez se decidió y reunió a los personajes de otros mundos con una evocación de la historia de la pintura.

Como la sociedad ha cambiado, dicen, mis objetos personales entraron a formar parte de la colección de los Recanati y sus futuros museos de arte contemporáneo, de la fundación Ralli.

Ramiro Arango, París, septiembre 2021.

“Le dernier déjeuner sur l’herbe”

“ארוחת הצהריים האחרונה על הדשא”, הוא ציור פסטל נוסף על בד בו נוכח זיכרון ההיסטוריה של הציור.

מדובר בדיאלוג עם אדואר מאנה, תוך אזכור יצירתו המפורסמת, שחוללה שערורייה בשעתו והיום היא אייקון בתולדות האמנות. ביצירה שלי אין שתי נשים וגם לא שני גברים. בנהר, במקום הגברת של מאנה, טובלת דלעת מוארכת. שני הגברים מיוצגים על ידי פירות בעלי קווי-מתאר לא ברורי, ואילו האישה העירומה בציור שלי היא קנקן קפה. מסיבה סוריאליסטית כלשהי, הארי רקנאטי אהב את הציור, התבונן בו והעריך את ההבדל הצורני בינו לבין הציורים האחרים שהיו פרושים על הרצפה. הפעם הוא החליט והפגיש את הדמויות מעולמות אחרים, באמצעות אזכור של תולדות הציור.

כשם שהחברה עוברת תמורות, כך גם חפציי, שהפכו מפרטים אישיים ליצירות אומנות שהן חלק מהאוסף של רקנאטי, מפוזרים במוזיאונים לאמנות עכשווית של קרן ראלי.

רמירו אראנגו, פריז, ספטמבר 2021

Le dernier déjeuner sur l'herbe is another pastel on canvas where the memory of the History of Painting is present. It is a conversation with Édouard Manet, the evocation of his important painting, which scandalized at its time, and is nowadays an icon of the history of painting. In my work there are not two women and two men. In the brook, taking a bath, an elongated squash replaces Manet's lady. The two men are represented by imprecise fruit, while the nude woman in my picture is a coffee pot. For some surrealist reason, Harry Recanati liked the painting, observed it and appreciated the formal difference with the others extended on the floor.

This time he decided to join the characters of other worlds with an evocation of the history of painting.

As the society has changed, they say, my personal objects now are a part of the Recanati collection and their future modern art museums of the Ralli foundation.

Ramiro Arango, Paris, September 2021.

ARANGO
"Los Visitantes"
"The Visitors"

1991
Pastel sobre lienzo / Pastel on canvas
(120X151 cm)
Museo Ralli, Cesarea
Courtesy: Ralli Museum, Caesarea

אראנגו
"המבקרים"

1991
פסטל על בד 120*151 ס"מ.
באדיבות מוזיאון ראלי, קיסריה

Los visitantes es un pastel sobre tela donde su aire surrealista despertó en Harry Recanati un interés por mi obra. Aquí los dos personajes femeninos se encuentran en un espacio en apariencia unitario, pero en la realidad son dos mundos que se cruzan en una vibración temporal, donde uno de ellos se divide o fragmenta mientras que el otro conserva su forma unitaria con un símbolo de poder de algún lugar real o imaginario. Sobre un único piso de baldosas, para las dos protagonistas de la escena, se dibuja un paisaje con sus cultivos, pero los planos arquitectónicos nos insinúan que la realidad es multidimensional y existen senderos que se unen a la percepción humana.

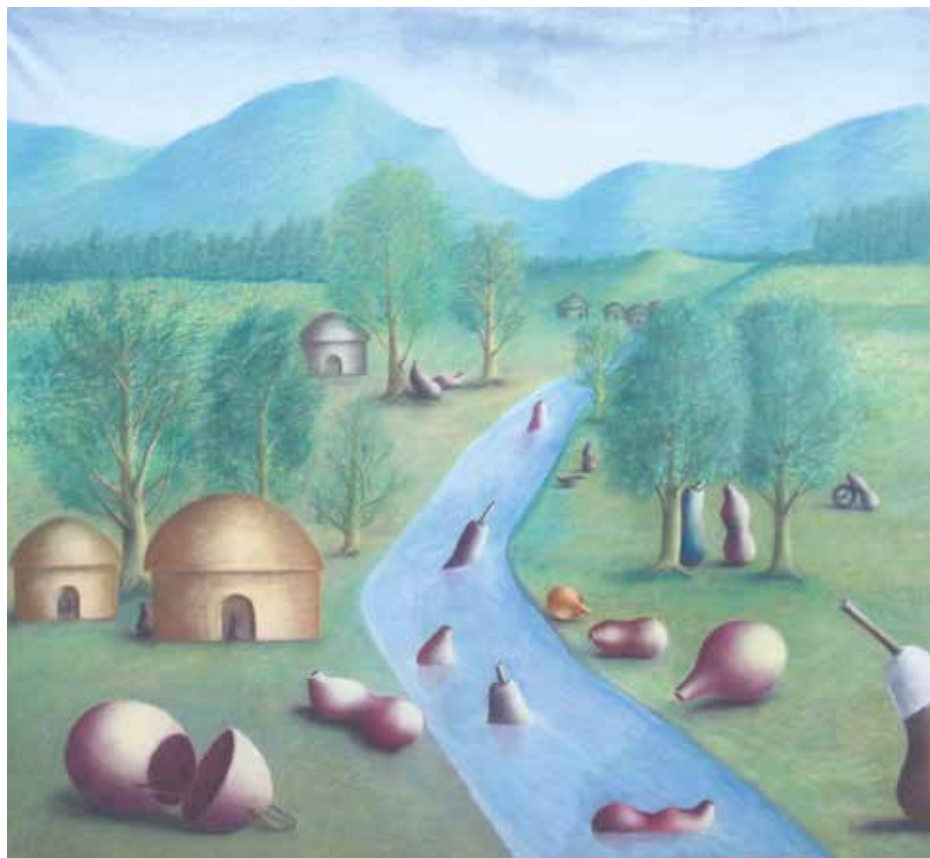
*Ramiro **Arango**, París, septiembre 2021.*

"המבקרים" הוא שמו של ציור פסטל על בד שהאווירה הסוריאליסטית שבו עוררה אצל הארי רקנאטי עניין ביצירתי. שתי הדמויות הנשיות נמצאות כאן במרחב אחיד לכאורה, אך למעשה הן שני עולמות שמשתלבים באמצעות יב־רציה טמפורלית, כשאחד מהם מתחלק או מתפצל בעוד השני שומר על אחדות צורתו באמצעות סמל של כוח ממקום כלשהו אמיתי או דמיוני. שתי גיבורות הסצינה נמצאות על רצפת אריחים אחידה, עליה מצויר נוף עם צמחייה, אך המפלסים האדריכליים מרמזים לנו על כך שהמציאות היא רב-ממדית ויש שבילים שנפגשים עם התפיסה האנושית.

רמירו אראנגו, פריז, ספטמבר 2021

'The visitors' is a pastel on canvas whose surrealist atmosphere aroused the interest of Harry Recanati for my work. Here the two female characters are within a space that is apparently unitary but, in reality, there are two worlds intersecting in a temporal vibration, where one of them is divided or fragmented while the other keeps its unitary form with the power symbol of a real or imaginary place. On a single tile floor, for the two protagonists of the scene, a landscape with its crops is drawn, but the architectural plans suggest that reality is multidimensional and there are paths that connect to the human perception.

Ramiro **Arango**, Paris, September 2021.

ARANGO

"América antes de 1492"

"America Before 1492"

1992

Pastel sobre tela / Pastel on canvas
(114X143 cm)

Museo Ralli, Cesarea

Courtesy: Ralli Museum, Caesarea

אראנגו

"אמריקה לפני 1492"

1992

פסטל על בד 114*143 ס"מ.
באדיבות מוזיאון ראלי, קיסריה

FERNANDO BOTERO

Fuente de la imagen:
<https://www.revistavanitfair.es/cultura/articulos/fernando-botero-artista-libro-las-mujeres-de-botero/35404>

Source:
<https://www.revistavanitfair.es/cultura/articulos/fernando-botero-artista-libro-las-mujeres-de-botero/35404>

מקור התמונה:
<https://www.revistavanitfair.es/cultura/articulos/fernando-botero-artista-libro-las-mujeres-de-botero/35404>

*Pintor, dibujante y escultor colombiano, nacido en Medellín el 19 de abril de 1932. Botero es uno de los artistas plásticos más reconocidos de Colombia en los últimos decenios. Su vastísima obra, en la actualidad plenamente consolidada, su deliberada aversión por el arte contemporáneo y su amplio conocimiento de la historia de la pintura clásica hacen de Botero un artista excepcional en el país y en el mundo. Sus pinturas y dibujos son trabajos personalísimos que de ninguna manera se pueden confundir con las diversas posturas figurativas internacionales de los últimos años. Su arte es, hasta cierto punto, retrógrado y provinciano. Depende más del arte de los grandes maestros, del arte popular, de la tradición precolombina, de la imaginería del período colonial de América Latina, que de cualquier “ismo” figurativo.

OBRAS DESTACADAS:

1952.	• Frente al mar • Cocos	1978.	• El matrimonio Arnolfini
1957.	• Contrapunto • Mandolina sobre una silla	1978.	• Monalisa
1958.	• La Camara degli sposi (Homenaje a Mantegna)	1988.	• La cornada
1959.	• Monalisa a los doce años	1989.	• Una familia • Caminando cerca al río
1960.	• Arzodiablomaquia	1990.	• El estudio
1961.	• Obispos muertos	1995.	• Pájaro
1963.	• Nuestra señora de Fátima	2000.	• Masacre de Mejor Esquina
1965.	• La familia Pinzón	2005.	• Serie Abu Ghraib
1967.	• La familia presidencial	2004-2007.	• Serie El circo
1975.	• Mano izquierda	2011.	• Serie Viacruis
		2013.	• Serie Boterosutra

פרננדו בוטרו

* צייר, שרטט ופסל קולומביאני, נולד במדיין ב-19 באפריל 1932. בוטרו הוא אחד האמנים הפלסטיים המוכרים ביותר בקולומביה בעשורים האחרונים. יצירתו הענפה, כעת מאוחדת במלואה, הסלידה המכוונת שלו מהאמנות העכשווית והידע הנרחב שלו בהיסטוריה של הציור הקלאסי, הופכים את בוטרו לאמן יוצא דופן בקולומביה ובעולם. הציורים והרישומים שלו הינם יצירות בעלות חותם אישי מובחן שלא ניתן לטעות בינו לתפיסות הפיגורטיביות הבינלאומיות השונות מן השנים האחרונות. האמנות שלו היא, במידה מסוימת, רטרוגרדית ופרובינציאלית. היא נסמכת יותר על הציירים הגדולים של האומנות הפופולרית על המסורת הפרה-קולומבינית, ועל דימויים של התקופה הקולוניאלית באמריקה הלטינית, מאשר על כל "איזם" פיגורטיבי.

יצירות נבחרות:

1978	בני הזוג ארנולפיני המונה ליוז	1952	מול הים קוקוסים
1988	הגניחה	1957	קונטרפונקט מנדולינה על כיסא
1989	משפחה צועדת ליד הנהר	1958	חדרם של בני הזוג (הומאג' למנטגנה - Mantegna)
1990	הסטודיו	1959	המונה ליסה בגיל שתיים עשרה
1995	ציפור	1960	Arzodiablomaquia
2000	טבח בפניה הטובה ביותר	1961	בישופים מתים
2005	סדרת אבו גרייב	1963	גבירתנו מפאטימה
2004-2007	סדרה הקרקס	1965	משפחת פינזון
2011	סדרת "Viacrucis"	1967	המשפחה הנשיאותית
2013	סדרה "BoteroSutra"	1975	די שמאל

לקוח מ:

https://enciclopedia.banrepcultural.org/index.php?title=Fernando_Botero

FERNANDO BOTERO

*Colombian painter, drawer and sculptor, born in Medellín on April 19, 1932. Botero is one of the most renowned plastic artists of Colombia of the last decades. His very extensive work, currently fully consolidated, his deliberate aversion for contemporary art, and his vast knowledge of the history of classical painting, make Botero an exceptional artist in the country and in the world. His paintings and drawings are very personal works, which by no means can be mistaken for the various international figurative poses of the recent years. His art is, to some extent, retrograde and provincial. It depends more on the art of the great masters, on the popular art, on the pre-Columbian tradition, on the imagery of the colonial period of Latin America, than on any figurative "ism".

SELECTED WORKS:

1952.	• In Front of the Sea • Coconuts	1978.	• After the Arnolfini
1957.	• Counterpoint • Mandolin on a chair	1978.	• Mona Lisa
1958.	• La Camara degli sposi (Tribute to Mantegna)	1988.	• The Goring
1959.	• Monalisa at the age of twelve	1989.	• One family • Walking close to the river
1960.	• Arzodiablomaquia	1990.	• The Studio
1961.	• Dead Bishops	1995.	• Bird
1963.	• Our Lady of Fatima	2000.	• Massacre on the Best Corner
1965.	• The Pinzon Family	2005.	• Abu Ghraib
1967.	• The Presidential Family	2004-2007.	• The Circus
1975.	• The Hand	2011.	• Via Crucis
		2013.	• Boterosutra

FERNANDO BOTERO
"Amantes"
"Lovers"

1983
Escultura en Bronce / Sculpture in Bronze
(82X53.2X52.8 cm)
Museo de Arte de Tel Aviv
Courtesy: Tel Aviv Museum of Art

פרננדו בוטרו
"מאהבים"

1983
פסל ברונזה 82*53.2*52.8 ס"מ.
באדיבות מוזיאון תל אביב לאמנות

FERNANDO BOTERO

"Hombre a caballo"
"Man On A Horse"

1992

Escultura en Bronce / Sculpture in Bronze

(239X156X120 cm)

Museo Israel, Jerusalén

Courtesy: The Israel Museum, Jerusalem

פרננדו בוטרו
"איש על סוס"

1992

פסל ברונזה 120*156*239 ס"מ.
באדיבות מוזיאון ישראל, ירושלים

FERNANDO BOTERO

"Naturaleza Muerta con Violín"
"Still Life With Violin"

1998

Óleo sobre lienzo / Oil on canvas
(137X112 cm)

Museo de Arte de Tel Aviv

Courtesy: Tel Aviv Museum of Art

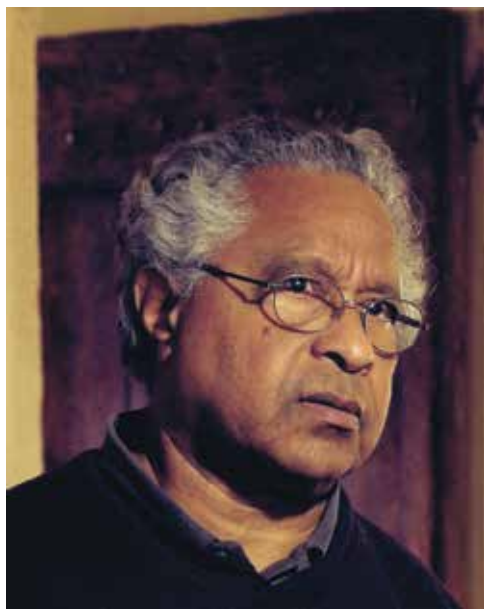
פרננדו בוטרו

"טבע דומם עם כינור"

1998

ציור שמן על בד 137*112 ס"מ.
באדיבות מוזיאון תל אביב לאמנות

HERIBERTO COGOLLO

Fuente de la imagen:
Cortesía de Heriberto Cogollo
Source of the picture:
Courtesy Heriberto Cogollo

מקור התמונה:
כאדיבות הרדיברטו קוגולו

*(Cartagena, Colombia. 1945). Adoptó su apellido materno y no el paterno (Cuadrado), cuando el artista Roberto Matta le dijo que su obra se parecía más a su segundo apellido: una luz renaciente, como un tierno y rotundo cogollo que se abre a la imaginación y al tiempo. Cogollo perteneció al Grupo de los 15, que dirigió en la Escuela de Bellas Artes de Cartagena, el pintor y profesor Pierre Daguet. De allí surgieron Darío Morales, Alfredo Guerrero, Cecilia Delgado, entre otros. Vive en París desde hace cuarenta años. Es uno de los más importantes artistas de Colombia.

Desde pequeño alimentó su amor por el dibujo, disciplina que nunca ha dejado de pulir, instrumental para ingresar a la Escuela de Bellas Artes de Cartagena donde ejercía su magisterio académico el profesor francés Pierre Daguet quien imprimió una orientación más clásica que vanguardista en algunos miembros del llamado Grupo de los 15, algunos llegarían a ser significativos artistas del patrimonio cultural colombiano.

Después de superar los obstáculos iniciales de cualquier inmigrante en París se desempeñó como percusionista en un grupo musical y trabajó en modestas ocupaciones. Cogollo fue ascendiendo la dura pendiente del arte gracias a su tenacidad e indeclinable vocación hasta alcanzar un lugar preponderante en el mundo, incluyendo su participación como miembro fundador del grupo MAGIE-IMAGE en la década de los ochenta en París.

Sus intereses se han centrado también en una simbología afrocaribe con mujeres mutiladas y senos punzantes que parecen gritar o gesticular con feroces máscaras u oficiar secretos rituales en un contexto de agresiva fisicalidad. En su trabajo remite al aspecto lúdico del teatro o el circo con sus malabaristas, gimnastas, trapevistas y sus elásticos caballos de fina estampa con escenografías arquitectónicas o geométricas que enmarcan sus personajes.

הריברטו קוגויו

* קרטחנה, קולומביה. 1945

קוגויו אימץ את שם משפחתה של אימו ולא את של אביו (משפחת קואדרדו), לאחר שהאמן רוברטו מאטה אמר לו שיצירתו דומה יותר לשם משפחתו השני: אור שנולד מחדש, כמו ניצן רך ומהדהד שנפתח לדמיון ולדמיון. מן. קוגויו השתייך ל"קבוצת ה-15", אותה ניהל הצייר והמורה פייר דגה, בבית הספר לאמנויות יפות בקרטחנה. משם יצאו אמנים כגון דריו מוראלס, אלפרדו גררו, ססיליה דלגדו. קוגויו גר בפריז מזה ארבעים שנה, והוא אחד מהאמנים הקולומביאנים החשובים ביותר.

מילדותו טיפח את אהבתו לציור, אהבה שלרגע לא פסק מללטש, ושסייעה לו להתקבל לבית הספר לאמנויות יפות בקרטחנה, שם לימד המרצה הצרפתי פייר דגה, שהשפעתו על חברי "קבוצת ה-15" היתה יותר קלאסית מאשר אוונגרדית. חלק מחברי הקבוצה הפכו לאמנים חשובים במורשת התרבותית הקולומביאנית.

לאחר שהתגבר על המכשולים הראשוניים העומדים בפני כל מהגר בפריז, עבד כנגן כלי-הקשה בקבוצה מוזיקלית וכן עבד בעבודות פשוטות. קוגויו עלה במדרון הקשה של האמנות, הודות להתמדתו ואמנותו הבלתי מסויגת בייעודו, עד שהגיע למקום מוביל בעולם, בין השאר, כחבר מייסד בקבוצת *Magie-Image* (קסם-דימוי) בשנות השמונים בפריז.

תחומי העניין שלו התמקדו גם בסמלים אפרו-קריביים, כגון נשים ששדיהן הושחתו והן נראות צורחות או מתנועעות בטקסיות כשעל פניהן מסכות פראיות, או שהן מנהלות פולחנים סודיים האפופים באגרסיביות פיזית. כמו כן, הוא מתייחס ביצירתו להיבטים של המשחק – בתיאטרון או בקרקס, על הלהטוטנים, המתעמלים, אמני הטרפז וסוסייהם הגמישים והיפים – וכן דרך תפאורות אדריכליות או גיאומטריות הממסגרות את דמיוניתו.

לקוח מ:

<http://pinturacolombiana.blogspot.com/2009/07/heriberto-cogollo.html>

HERIBERTO COGOLLO

*(Cartagena, Colombia. 1945). He adopted his mother's surname rather than the father's (Cuadrado), when the artist Roberto Matta told him that his work was more similar to his second surname: a resurgent light, like a gentle and resounding bud that opens to imagination and time. Cogollo belonged to the Group of the 15, which was led at the Cartagena School of Arts by the painter and professor Pierre Daguet. From there emerged Darío Morales, Alfredo Guerrero, Cecilia Delgado, among others. He has been living in Paris for forty years. He is one of the most important Colombian artists.

From an early age he nurtured his love for drawing, which he never has stopped refining; this was decisive to enter the Fine Arts School in Cartagena, where the French professor Pierre Daguet was the academic teacher, who imprinted a more classical orientation rather than avant-garde on some members of the so-called "Group of the 15", and some of them became significant artists of the Colombian cultural heritage.

After overcoming the initial obstacles of any immigrant in Paris, he worked as a percussionist in a music group and performed other modest tasks. Cogollo moved up the difficult slope of art thanks to his perseverance and his unwavering vocation, to reach a special position in the world, including his participation as a founding member of the Magie-Image group in the eighties in Paris.

His interests have also focused on an Afro-Caribbean symbology, with maimed women and pointy breasts that seem to shout or gesture with ferocious masks or holding secret rites in a context of aggressive physicality. In his work he invokes the playful aspect of theater or circus with his jugglers, gymnasts, trapeze artists and his stretchy horses of fine appearance, with architectural or geometrical scenes that frame his characters.

COGOLLO
"El Loco"
"Crazy"

1977
Litografía / Lithography
(56X38 cm)
Museo Ralli, Cesarea
Courtesy: Ralli Museum, Caesarea

קוגולו
"המשוגע"

1977
ליטוגרפיה 38*56 ס"מ.
באדיבות: מוזיאון ראלי, קיסריה

COGOLLO

"Nacimiento De Un Ser Sin Piel"
"Birth of a Being Without Skin"

1977

Litografía / Lithography
(56X38 cm)

Museo Ralli, Cesarea

Courtesy: Ralli Museum, Caesarea

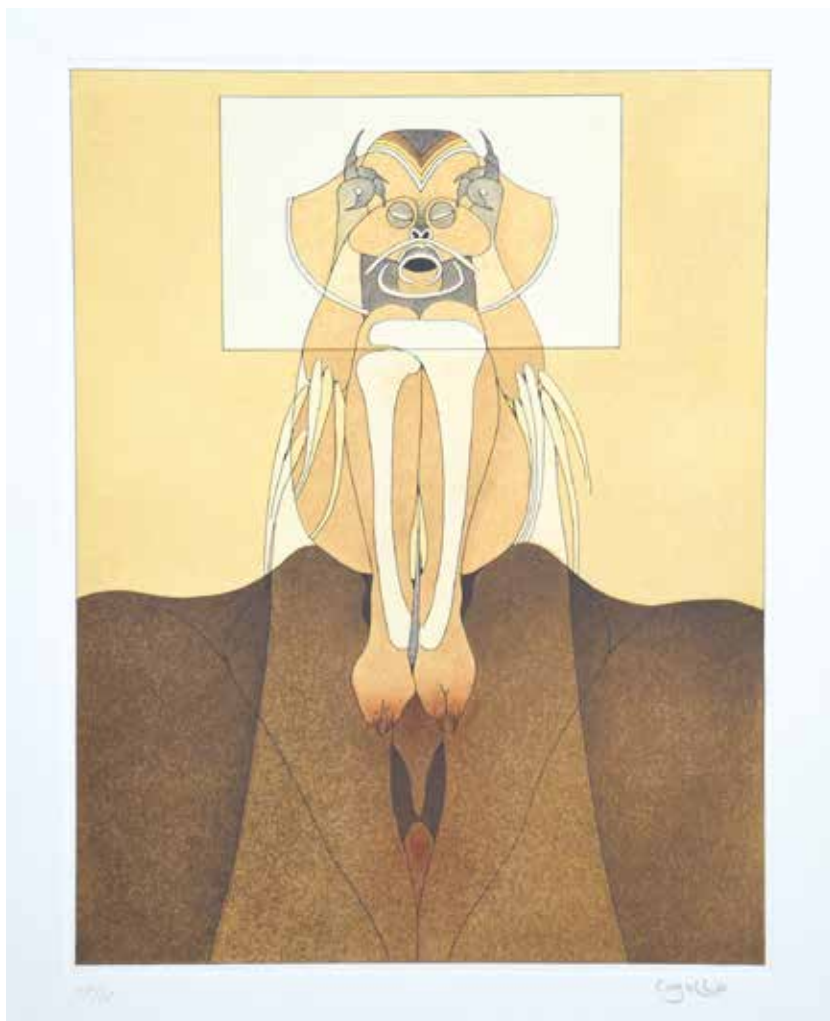
קוגולו

"לידת יצור ללא עור"

1977

ליטוגרפיה 38*56 ס"מ.

באדיבות: מוזיאון ראלי, קיסריה

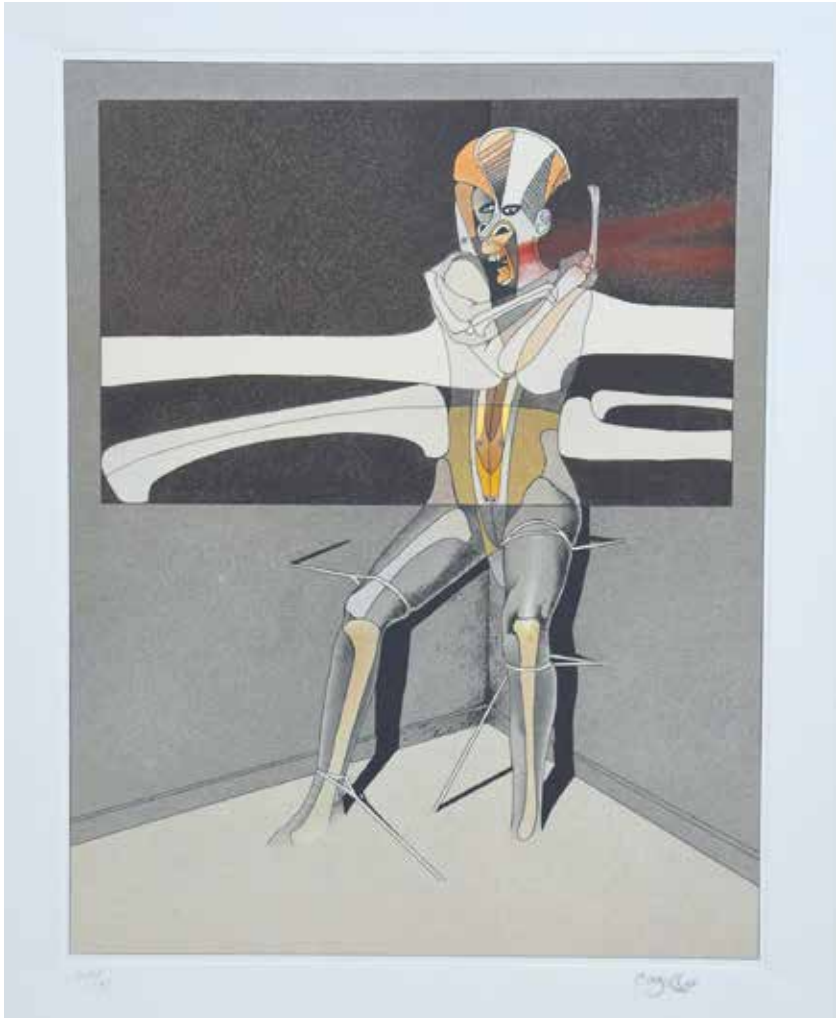

COGOLLO
"El Aparecido"
"The Spirit"

1977
Litografía / Lithography
(56X38 cm)
Museo Ralli, Cesarea
Courtesy: Ralli Museum, Caesarea

קוג'ולו
"התגלות"

1977
ליטוגרפיה 38*56 ס"מ.
באדיבות: מוזיאון ראלי, קיסריה

COGOLLO
"El Solitario"
"The Lonely Man"

1977
Litografía / Lithography
(56X38 cm)
Museo Ralli, Cesarea
Courtesy: Ralli Museum, Caesarea

קוג'ולו
"הבודד"

1977
ליטוגרפיה 38*56 ס"מ.
באדיבות: מוזיאון ראלי, קיסריה

Siempre he tratado con mucho rigor de dar forma a mi visión subjetiva del mundo real.

El dibujo, el color y la composición, son los útiles que me sirven para expresar mis emociones, mis dudas y cuando yo lo realizo, siento cada vez la misma impresión de silencio que me devuelve la imagen que acabo de crear.

"La Naturaleza no hace más que dar al artista un pretexto y una partida".

(René HUYGUE: "Diálogos con lo visible". 1955)

No se equivoquen: yo no trato de copiar la realidad objetiva, mi búsqueda no es la del artista hiperrealista. Al contrario, todos los sujetos que yo abordo son pretextos para recrear el real-imaginario que me habita.

En este sentido yo me siento más cerca de la corriente literaria latinoamericana llamada "Realismo Mágico".

Heriberto Cogollo

תמיד ניסיתי לעצב בקפדנות רבה את ההשקפה הסובייקטיבית שלי על העולם
האמיתי.

ציור, צבע וקומפוזיציה הם הכלים שעוזרים לי לבטא את רגשותיי ותהייותיי,
וכשאני מצליח בכך אני חש כל פעם בשלווה שמתעוררת כשהדימוי, שזה עתה
יצרתי, חוזר אלי.

"אין הטבע מעניק לאמן אלא תירוץ ונקודת מוצא".
(רנה הויגה: "דיאלוגים עם הגלוי", 1955)

אל תטעו: אינני מנסה להעתיק מציאות אובייקטיבית, החיפוש שלי אינו של
האמן ההיפר-ריאליסטי. נהפוך הוא. כל הנושאים שאליהם אני ניגש אינם אלא
תירוץ בכדי לשחזר את המציאות הדמיונית שבראשי.

במובן זה, אני מרגיש קרוב יותר לסוגה הספרותית הלטינו-אמריקאית שנקראת
"ריאליזם מאגי (קסום)".

הריברטו קוגויו

I have always been very strict about my way of shaping my subjective vision of the real world.

Drawing, color and composition are the tools that help me articulate my emotions, my doubts, and when I do it, I feel, each time, the same effect of silence that the image I just created sends back to me.

"Nature is no more than a pretext and a starting point for an artist."

(René HUYGUE : "Dialogue with the visible". 1955)

Make no mistake: I don't try to copy the objective reality, my search is not that of the hyper-realistic artist. Instead, all subjects that I deal with are pretexts to recreate the real-imaginary that inhabits me.

In this sense I feel closer to the Latin American literary movement called "Magical Realism".

Heriberto Cogollo

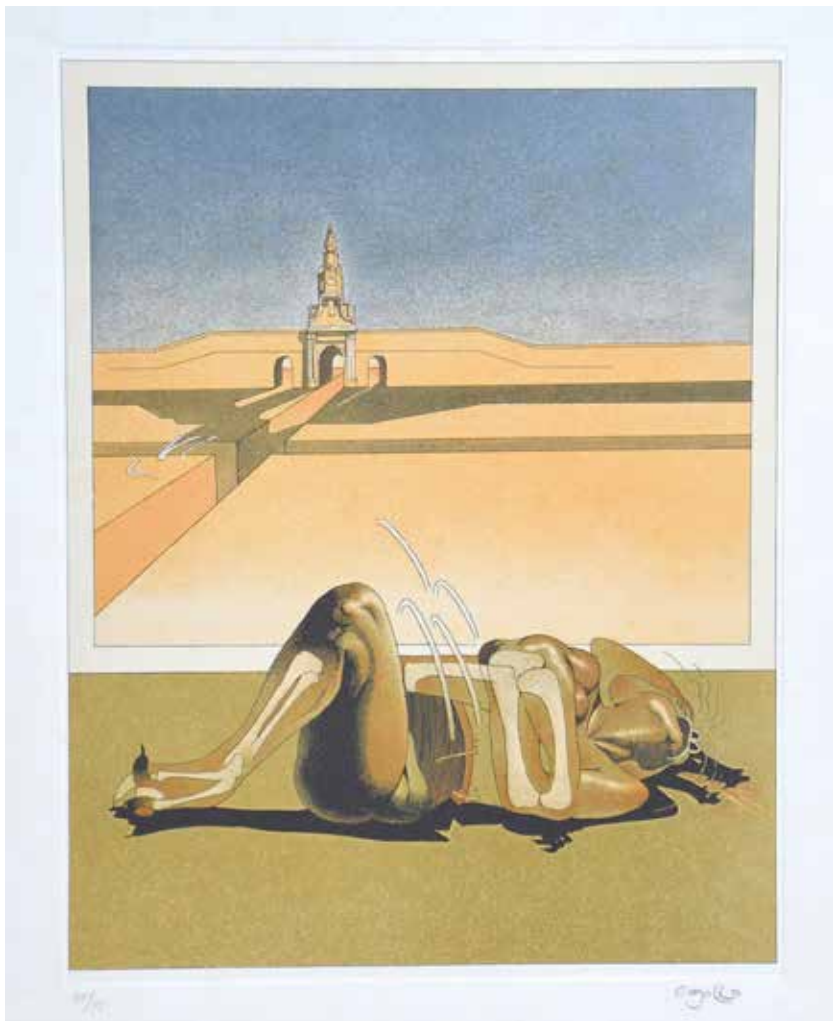

COGOLLO
"Bailadora De Mapalé"
"Mapalé Dancer"

1977
Litografía / Lithography
(56X38 cm)
Museo Ralli, Cesarea
Courtesy: Ralli Museum, Caesarea

קוג'ולו
"רקדנית מפאלה"

1977
ליטוגרפיה 38*56 ס"מ.
באדיבות: מוזיאון ראלי, קיסריה

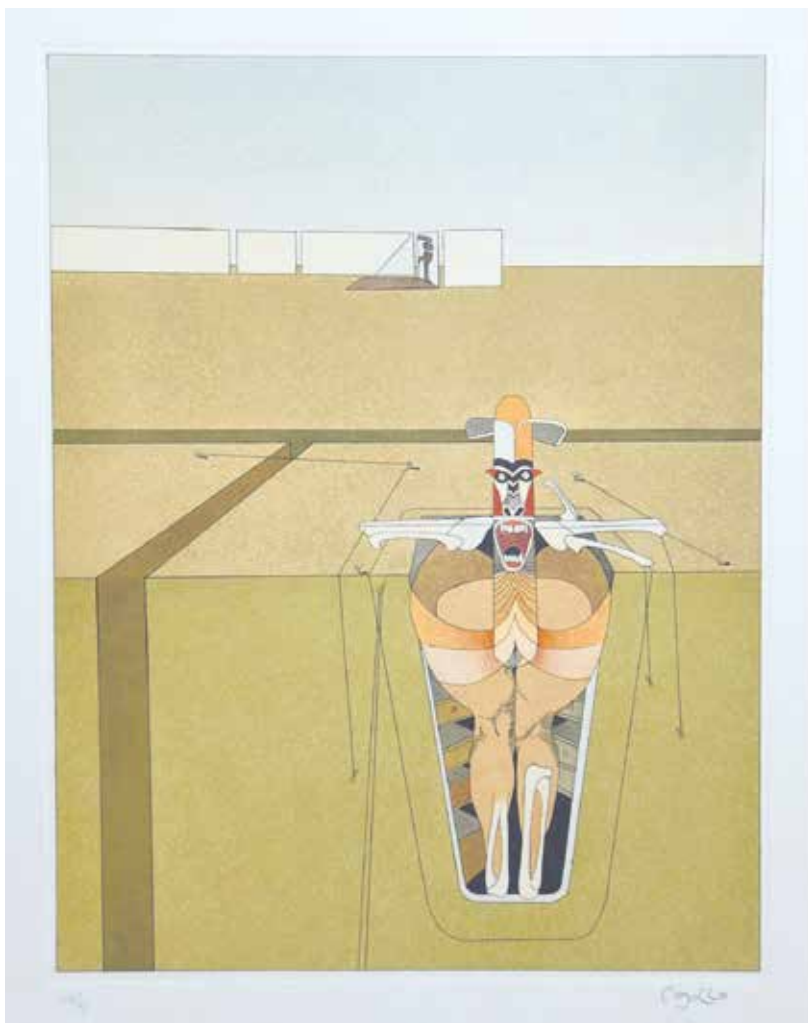

COGOLLO
"Nostalgia"
"Nostalgia"

1977
Litografía / Lithography
(56X38 cm)
Museo Ralli, Cesarea
Courtesy: Ralli Museum, Caesarea

קוג'ולו
"נוסטלגיה"

1977
ליטוגרפיה 56*38 ס"מ.
באדיבות: מוזיאון ראלי, קיסריה

COGOLLO

"Un Mal Recuerdo"
"A Bad Memory"

1977

Litografía / Lithography
(56X38 cm)

Museo Ralli, Cesarea

Courtesy: Ralli Museum, Caesarea

קוגולו
"זכרון רע"

1977

ליטוגרפיה 38*56 ס"מ.

באדיבות: מוזיאון ראלי, קיסריה

*"El Circo"
"The Circus"*

Oleo colectivo del grupo Magia e Imagen que se expuso en el Segundo Festival Internacional de Poesia "Poesia e Imagen". UNESCO -Paris- en 1989.

Collective work of the group Magic and Image that was exhibited at the Second International Poetry Festival "Poetry and Image". UNESCO -Paris- in 1989.

Participaron en esta obra / Participated in this work:

Carlos Aresti (Chile, 1944), Heriberto Cogollo (Colombia, 1945), Saul Kaminer (México, 1952), Mario Murua (Chile, 1952), Eduardo Zamora (México, 1942).

"הקרקס"

ציור שמן קולקטיבי של קבוצת "קסם ודימוי" שהוצג בפסטיבל השירה הבינלאומי השני "שירה ודימוי". אונסק"ו-פריז- בשנת 1989.

באדיבות: מוזיאון ראלף, קיסריה

ביצירה זו השתתפו:

קרלוס ארסטי (צ'ילה, 1944), הריברטו קוגיו (קולומביה, 1945), סאול קמינר (מקסיקו, 1952), מריו מורואה (צ'ילה, 1952), אדוארדו זמורה (מקסיקו, 1942).

La contribución del Maestro Cogollo se aprecia en el lado izquierdo de la obra.

Master Cogollo's contribution can be seen on the left side of the work.

ניתן לראות את תרומתו של האמן קוגולו בצד השמאלי של היצירה

COGOLLO
"Crepúsculo"
"Twilight"

1987
Óleo sobre lienzo / Oil on canvas
(150X195 cm)
Museo Ralli, Cesarea
Courtesy: Ralli Museum, Caesarea

קוג'ולו
"דמדומים"

1987
ציור שמן על בד 150*195 ס"מ.
באדיבות: מוזיאון ראל'י, קיסריה

Un día de 1986, Jorge Alyskewycz vino a mi taller en compañía del señor Recanati, el cual me encomendó realizara una obra de gran tamaño. En 1987 realicé la obra titulada "Crepúsculo" y se la entregué: este óleo sobre lienzo de 150x195 cm representa la supremacía y decadencia de Europa.

En primer plano, la mujer que simboliza la Patria, desnuda y de espalda hacia nosotros. Tiene entre sus manos un salvavidas. En un segundo plano, un hombre a caballo como símbolo de conquistas y colonización, de su boca sale humo que significa lo efímero de la vida, lo poco que valían las vidas de los pueblos que Europa sometió, bajo el pretexto de civilizar, cristianizar aquellas culturas idólatras.

A la izquierda del jinete se encuentra un perro negro y blanco con ojos luminosos: el simboliza el fiel amigo del hombre, cazador y guardián, con cara diurna y nocturna, diablo, traidor, glotón, portador de enfermedades, anunciador de muerte y desgracias.

Al fondo del cuadro, a la izquierda, hay una canoa, como una esperanza. A la derecha, una isla en fuego como fin de ese mundo, que impuso a las otras civilizaciones sus sistemas y valores

Heriberto Cogollo, Montpellier, septiembre 2021

יום אחד בשנת 1986, הגיע חורחה אלישקביץ' לסטודיו שלי בחברת מר רקנאטי, שהזמין ממני עבודה בעלת ממדים גדולים. הכנתי את הציור הידוע בשם "דמדומים" ומסרתי לו אותו בשנת 1987. זהו ציור שמן על בד בגודל 150*190 ס"מ, שמייצג את העליונות והדקדנס של אירופה.

בחזית, אשה עירומה בגבה אלינו. המייצגת את המולדת, היא אוחזת בידיה גלגל-הצלה. ברקע, אדם רכוב על סוס מסמל את הכיבושים והקולוניזציה, העשן שמסתלסל מפיו, מסמל את הארעיות של החיים, ועד כמה נמוך היה שווי חייהם של העמים תחת אירופה, שנגסה בהם באמתלה של הפיכתם למתורבתים, וניצרה את תרבויותיהן של עובדי האלילים.

משמאלו של הרוכב, כלב שחור ולבן בעל עיניים זוהרות: הוא מסמל את חברו הנאמן של האדם, צייד ושומר, בעל פני יום ולילה, שטן, בוגד, גרגרן, נושא מחלות, מבשרם של אסונות ומוות.

ברקע הציור, משמאל, סירת קאנו, המסמלת תקווה. מימין, אי בוער כסופו של אותו עולם, שכפה את מערכתיו וערכיו על תרבויות אחרות.

הריברטו קוגויו, מונפלייה, ספטמבר 2021

One day in 1986, Jorge Alyskewycz came to my studio with Mr. Recanati, who entrusted me to do a big-sized work. In 1987 I painted the work called "Crepúsculo" (Twilight) and delivered it to him: this oil on canvas, with a size of 150x195 cm, represents the supremacy and decadence of Europe.

In the foreground, the woman symbolizing the Homeland, naked and with her back to us. In her hand she holds a lifeline. In the background, a man on a horse as a symbol of conquests and colonization; smoke comes out of his mouth depicting the ephemeral nature of life, the worthlessness of the lives of the people subdued by Europe under the pretext of civilizing, Christianizing those pagan cultures.

To the left of the horseman, a black and white dog with luminous eyes, symbolizing man's faithful friend, hunter and guardian, with day and night face, devil, traitor, wolverine, disease carrier, announcing death and misfortunes.

At the back of the painting, to the left, a canoe as a hope. To the right, an island on fire as the end of the world that enforced its systems and values on other civilizations.

Heriberto Cogollo, Montpellier, September 2021

EMMA REYES

Fuente de la imagen:
<https://www.companhadasletras.com.br/autor.php?codigo=03671>

Source:
<https://www.companhadasletras.com.br/autor.php?codigo=03671>

מקור התמונה:
<https://www.companhadasletras.com.br/autor.php?codigo=03671>

*Pintora y escritora colombiana nacida en Bogotá el 9 de julio de 1919. Su obra artística se caracteriza por ser ecléctica y original, ya que se mueve dentro de las tendencias del arte naif, el muralismo mexicano, el indigenismo y el expresionismo. Esto se ve reflejado no sólo en las innumerables pinturas, ilustraciones y dibujos que creó a lo largo de su vida, sino también en sus viajes y experiencias cotidianas que definieron su estilo artístico. Su libro Memoria por correspondencia constituye el mejor acervo biográfico de su juventud atravesada por la pobreza, la vida en el internado femenino, la incertidumbre frente a la existencia y una constante búsqueda de sí misma, lo que la impulsaría a viajar por gran parte de Suramérica, Europa y Medio Oriente.

En el año 1947 Emma Reyes participó en el concurso internacional de la Fundación Roncori de Buenos Aires y ganó una beca para estudiar en París en la academia del artista André Lothe (Medina, 1996). Este hecho le abriría definitivamente las puertas de una carrera artística prolifera a nivel internacional. Hacia 1949 ya había presentado su primera exposición individual en la Galería Kléber en la misma ciudad y, al año siguiente, era invitada por el Departamento Cultural de la Unesco en Washington para realizar las ilustraciones de la "Biblioteca Popular de América Latina". Vivió dos años en la capital estadounidense y de allí viajó a México, donde trabajó como auxiliar del reconocido pintor mexicano Diego Rivera, lo que le permitió acercarse y conocer, de antemano, la obra de los principales muralistas y la exposición retrospectiva de Frida Khalo en 1953.

De su paso en México se fue a vivir a Italia, presentando sus obras en los principales museos y galerías de Milán, Florencia y Roma. De igual manera y, por un breve periodo de tiempo entre 1957 y 1958, se radicó en Israel en donde presentó sus obras en el Betzabel National Museum, hoy Museo de Israel en Jerusalén y en los Museos de Arte Moderno de Haifa y Tel Aviv. En 1962 regresó a Francia, se casó con el médico francés Jean Perromat, y se radicó definitivamente allí hasta su muerte el 12 de julio del 2003.

אמה רייס

* ציירת וסופרת קולומביאנית שנולדה בבוגוטה ב-9 ביולי 1919. יצירתה האמנותית מאופיינת בהיותה אקלקטית ומקורית, שכן היא נעה בתוך מגמות האמנות הנאיבית, המורליזם המקסיקני, האינדיגניזם והאקספרסיוניזם. הדבר בא לידי ביטוי לא רק באינספור ציורים, איורים ורישומים שיצרה במהלך חייה, אלא גם במסעותיה ובחוויות היומיום שהגדירו את סגנונה האמנותי. ספרה "זיכרון בהתכתבות" הוא האוסף הביוגרפי הטוב ביותר של נעוריה, בהם חוותה עוני, חיים בפנימייה לבנות, חוסר ודאות אל מול הקיום, וחיפוש מתמיד אחר עצמה, שעודד אותה לנסוע ברוב חלקי דרום אמריקה, אירופה והמזרח התיכון.

בשנת 1947 השתתפה אמה רייס בתחרות הבינלאומית של קרן רונקורי בבואנוס איירס וזכתה במלגת לימודים בפריז, באקדמיה של האמן אנדרה לותה. הזכייה פתחה בפניה את הדלתות לקריירה אמנותית פוריה ברמה הבינלאומית. בשנת 1949 כבר הציגה את התערוכה האישי הראשונה שלה בגלרייה קלבר באותה העיר, ובשנה שלאחר מכן הוזמנה על ידי מחלקת התרבות של אונסק"ו בווישינגטון ליצור את האיוורים עבור "הספרייה העממית של אמריקה הלטינית". היא התגוררה שנתיים בבירה האמריקאנית ומשם נסעה למקסיקו, שם עבדה כעוזרת הצייר המקסיקני הנודע דייגו ריברה, מה שאיפשר לה להתקרב ולהכיר את עבודתם של המורליסטים, ציירי הקיר המרכזיים ולצפות בתערוכה רטרוספקטיבית של פרידה קאלו ב-1953.

לאחר שהותה במקסיקו, נסעה לאיטליה והציגה את יצירותיה במוזיאונים ובגלריות המרכזיות של מילאנו, פירנצה ורומא. לפרק זמן קצר, בין 1957 ל-1958, התגוררה בישראל והציגה את יצירותיה במוזיאון הלאומי בצלאל (היום, מוזיאון ישראל) בירושלים, ובמוזיאונים לאמנות מודרנית בחיפה ובתל אביב. ב-1962 שבה לצרפת, נישאה לרופא הצרפתי ז'אן פומא והתיישבה בה עד למותה ב-12 ביולי 2003.

מקור:

https://enciclopedia.banrepcultural.org/index.php/Emma_Reyes

EMMA REYES

*Colombian painter and writer, born in Bogotá on July 9, 1919. Her artistic work is characterized by being eclectic and original; it moves within the trends of naive art, Mexican muralism, indigenism and expressionism. This is not only depicted in the innumerable paintings, illustrations and drawings she created throughout her life, but also in her travels and daily experiences that defined her artistic style. Her book 'Memoria por correspondencia' (A Memoir in Correspondence) is the best biographical background of her youth in poverty, her life in the women's boarding school, the uncertainty with regard to existence, and a constant search for herself, which would drive her to travel through most of South America, Europe and the Middle East.

In 1947, Emma Reyes participated in the international contest of the Fundación Roncori of Buenos Aires and won a scholarship to study in Paris at the academy of the artist André Lothe (Medina, 1996). This would definitely open the doors to lead a prolific artistic career at international level. By 1949 she had already shown her first individual exhibition at the Kléber Gallery in that city, and the following year she was invited by the UNESCO Cultural Department in Washington to illustrate the "Latin American Popular Library". She lived for two years in the United States capital, and from there traveled to Mexico, where she worked as an assistant to the renowned Mexican painter Diego Rivera, which allowed her to come close and know in advance the work of the major muralists and the retrospective exhibition of Frida Kahlo in 1953.

After Mexico she went to live in Italy, presenting her works in the main museums and galleries of Milan, Florence and Rome. Likewise, and for a brief period of time between 1957 and 1958, she settled in Israel, where she presented her works at the Betzalel National Museum (now the Israel Museum) of Jerusalem, and in the Modern Art Museums of Haifa and Tel Aviv. In 1962 she returned to France, married the French doctor Jean Perromat, and settled definitely there until her death on July 12, 2003.

EMMA REYES

"Cabeza de Mujer con Pájaro"
"Tete De Femme Avec Oiseau"

1985

Acrílico / Acrylic
(130X97 cm)

Museo Ralli, Cesarea

Courtesy: Ralli Museum, Caesarea

אמה רייס

"ראש אישה עם ציפור"

1985

אקריליק 130*97 ס"מ.

באדיבות: מוזיאון ראלי, קיסריה

EMMA REYES

"En la Jungla"
"In the Jungle"

1956

Óleo sobre tela / Oil on canvas
(70X100 cm)

Museo Israel, Jerusalén

Courtesy: The Israel Museum, Jerusalem
Gift of the artist.

אמה רייס
"בג'ונגל"

1956

ציור שמן על בד 70*100 ס"מ.

מוזיאון ישראל, ירושלים

מתנה של האמנית

*"-¿Qué pintaba **Emma**? – le pregunto al crítico de arte Álvaro Medina.*

- El tema de ella fue la gente común y corriente. Si bien hizo muchos bodegones, algunos paisajes, el tema fundamental es la gente de la calle. Hizo un dibujo figurativo con algo de abstracción. Sus pinturas son como dibujos coloreados, es la estructura fundamental que, ella misma decía, derivó de su experiencia con las monjas haciendo bordados"

" - מה ציירה אמה? - אני שואלת את מבקר האמנות אלווארו מדינה.

- התימה המרכזית שלה היתה האנשים הרגילים. למרות שציירה ציורים רבים של טבע דומם ונופים, הנושא המרכזי שלה היו האנשים ברחוב. הציור שלה היה פיגורטיבי, מעט מופשט. ציוריה הם כמו רישומים צבעוניים. זה המבנה הבסיסי שנבע, לדבריה, משהותה עם נזירות שסרגו רקמות."

"- What did Emma paint? – I asked the art critic Álvaro Medina.

- Her motif was the common, ordinary people. Although she painted many still lifes, some landscapes, the major theme is the ordinary people. She made figurative drawings with some abstraction. Her paintings are like colored drawings, the basic structure that, according to her own words, derived from her experience with the nuns working on embroideries."

EMMA REYES

"Nocturno del Mar de Galilea"

"Night of the Sea of Galilee"

1959

Óleo sobre tela / Oil on canvas

(99X129 cm)

Museo Israel, Jerusalén

Donación de Robert Elkon, Nueva York, a través

de la Fundación Cultural América-Israel

Courtesy: The Israel Museum, Jerusalem

Gift of Robert Elkon, New York, through the

America-Israel Cultural Foundation

אמה רייס

"נוקטורן בים כנרת"

1959

ציור שמן על בד 129*99 ס"מ.

מוזיאון ישראל, ירושלים

תרומה של רוברט אלקון, ניו יורק, באמצעות קרן התרבות

אמריקה-ישראל

באדיבות מוזיאון ישראל, ירושלים

PRESIDENTE DE LA REPÚBLICA DE COLOMBIA
Iván Duque Márquez

VICEPRESIDENTE Y CANCELLER
Martha Lucía Ramírez

EMBAJADORA DE COLOMBIA EN ISRAEL
Margarita Eliana Manjarrez Herrera

DIRECCIÓN DE ASUNTOS CULTURALES
Ministerio de Relaciones Exteriores

נשיא הרפובליקה של קולומביה
איבן דוקה מרקז

סגן הנשיא ושרת החוץ
מרתה לוסייה רמירז

שגרירות קולומביה בישראל
השגרירה מרגריטה אליאנה מנחארז הררה

הרשות לענייני תרבות
משרד החוץ

PRESIDENT OF THE REPUBLIC OF COLOMBIA
Iván Duque Márquez

VICEPRESIDENT AND MINISTER OF FOREIGN AFFAIRS
Martha Lucía Ramírez

AMBASSADOR OF COLOMBIA IN ISRAEL
Margarita Eliana Manjarrez Herrera

OFFICE OF CULTURAL AFFAIRS
Ministry of Foreign Affairs

EMBAJADA DE COLOMBIA EN ISRAEL
NOVIEMBRE 2021

שגרירות קולומביה בישראל
נובמבר 2021

EMBASSY OF COLOMBIA IN ISRAEL
NOVEMBER 2021

israel.embajada.gov.co/

BICENTENARIO 200 ^{Años}
**MINISTERIO DE RELACIONES
EXTERIORES DE COLOMBIA 1821-2021**

El futuro
es de todos

Cancillería
de Colombia

BICENTENARIO **200** Años
MINISTERIO DE RELACIONES
EXTERIORES DE COLOMBIA 1821-2021

El futuro
es de todos

Cancillería
de Colombia